

(d) Udarbejdelse af en offentlig Investeringsplan og lignende finansielle Forholdsregler efter de Retningslinier, der er foreslaaet i Henstillingen angaaende Planlægning af offentlige Arbejder af 1944.

4. (1) Den Omstændighed, at der i de fleste Lande bestaar en forholdsvis Knaphed paa Produktionsmidler og Konsumvarer i Forbindelse med stor Efterspørgsel efter saadanne Varer baade som Følge af løbende Indtægter og likvide Midler, samlet under Krigen, truer med at skabe en inflationsagtig Prisstigning af en saadan Art, at den kunde bringe det økonomiske Liv ud af Balance og til sidst frembringe en Krise. Desuden vilde en Prisstigning have alvorlige sociale Konsekvenser, herunder en Forringelse af Arbejdernes Realindtægt, særlig Kontorfolkene, og i alle Samfundsklasser, som er afhængige af en fast konstant Indtægt, og den vilde indebære en Fare for omfattende Arbejdskonflikter. Der bør derfor træffes egnede Forholdsregler til at modvirke Inflationstendenser, herunder følgende:

(2) Udbudet af Varer bør forøges ved Indførelse af Forholdsregler, der gør det muligt at udvide Produktionen og eventuelt Importen.

(3) For saa vidt det er administrativt gennemførligt, bør der, saa længe der raader Knaphed paa Varer, drages Omsorg for Opretholdelsen af

(a) Priskontrol med Varer og Arbejdsydelser,

(b) direkte Kontrol med Produktionen og Tildelingen af Raamaterialer, Halvfabrikata, Transportmidler, Kraftforsyninger samt Produktionsmidler og

(c) Begrænsning i Efterspørgslen efter Konsumvarer, f. Eks. ved Rationering.

(4) I det Omfang, hvori den fornævnte Kontrol ikke eller kun delvis kan forhindre Inflationstendenser, bør de suppleres, saa længe det er nødvendigt, med finansielle og skattemæssige Forholdsregler, beregnet paa at opsuge ethvert Overskud af Købekraft.

(5) Der bør organiseres en Oplysningskampagne for at overtale Køberne til at undlade at benytte deres forøgede Købekraft paa en saadan Maade, at Priserne skrues i Vejret.

5. Efterhaanden som de forskellige Lande faar overvundet Knapheden paa Varer og Faren for Inflation, og de økonomiske Forhold kommer ind i et mere normalt Leje, vil følgende Forholdsregler være egnede, tilpasset efter de i hvert enkelt Land herskende Forhold:

(a) den Kontrol, der omtales ovenfor under 4, bør lempes efter den øgede Tilgang af Transportmidler, Kraftforsyninger, Materialer, Produktionsmidler og Konsumvarer,

(b) den høje Skatteprocent, der var nødvendig under Krigen og i den første Tid efter Krigen, bør nedsættes, efterhaanden som Inflationsfaren formindskes, og her bør Nedsættelsen først gælde:

(i) Skatter paa lavere Indtægter og

(ii) Skatter, som maa formodes at hæmme den nødvendige Investering.

6. (1) Naar Inflationsfaren er ovre, gælder det om at opretholde et passende Niveau for den samlede Efterspørgsel efter Varer og Tjenesteydelser.

(2) For at Omfanget af den af private og offentlige Arbejdsgivere tilbudte Beskæftigelse kan være tilstrækkeligt, bør Regeringerne i Tilfælde af, at den samlede Efterspørgsel efter Varer og Tjenesteydelser er utilstrækkelig til at opnaa fuld Beskæftigelse under de til enhver Tid herskende Forhold, tage Skridt til at sikre, at denne Utilstrækkelighed udlignes ved en Forhøjelse af private og/eller offentlige Budgetter i Overensstemmelse med Principperne i Kap. II i Rapporten om »Opretholdelse af en høj Beskæftigelsesgrad i den industrielle Genrejsnings- og Omlægningsperiode« (Rapport II), forelagt paa Konferencens 27. Møde.

(3) Et af de vigtigste Midler til at opnaa dette vil være Vedtagelsen af egnede Retningslinier for Udarbejdelse af Budgetter, og ved Fastlæggelsen af disse Retningslinier bør der tages særligt Hensyn til deres Paavirkning af den samlede Efterspørgsels Størrelse og Art og dermed af Beskæftigelsens og Produktionens Omfang og Struktur.

(4) Ved Anvendelsen af fornævnte Principper bør man i Tilfælde, hvor den samlede Efterspørgsel truer med at blive utilstrækkelig, have Opmærksomheden henvendt paa

(a) at stimulere Forbruget ved Statstilskud,

(b) at nedsætte Skatten paa lavere Indtægter og

(c) at udvide de offentlige Investeringer.

(5) Der bør tilvejebringes Arbejdsløshedsforsikrings- eller Forsorgsordninger i de Lande, hvor saadanne Ordninger ikke allerede bestaar, idet dette er af Betydning ikke blot af sociale Grunde, men ogsaa for at opretholde Købekraften.